
Expedice funguje jako jedna velká rodina

Expedice funguje jako jedna velká rodina

Ahoj doma!

V Usli nám zbývají poslední čtyři dny v terénu, takže jsme opět měli pracovní pátek. Poslední dny byly co do počasí extrémní. Nejprve opravdu velké vedro a bezvětří, pak víchr a písečná clona, přes kterou nebylo vidět na 50 metrů. Písek jsme měli opravdu všude. Pracovat se dalo jen obtížně, ale přesto se nám podařilo dokončit pár důležitých situací. Byl to den vhodný k fotodokumentaci. Boj s větrem byl totiž vyvážen měkkým světlem bez stínů, které si Petr profesionálně pochvaloval.

Nadále pokračujeme v odkrývání a snímání barevných maleb. Vše odvezeme v poslední den výzkumu do muzea v Jebel Barkal. Tam se tomu bude v budoucnu někdo věnovat a snad něco i vystaví, inshallah...

Nejdůležitější je však naše dokumentace a to, jak budeme malby interpretovat a publikovat.

Expedice teď funguje jako jedna velká rodina, bez ohledu na národnost či specializaci. Společně jíme a po každé večeři pijeme čaj, kávu a kouříme šišu. Náš kuchař Saláh už čtyři měsíce neviděl svou rodinu, hned po expedici za nimi pojede. Žijí na jihovýchodě u etiopských hranic. Byl smutný, a tak jsem mu přinesl nějaké dárky pro jeho dcerky od mojí dcery Julinky. Byl dojat, objali jsme se a oba zatlačili slzy. Nebojte se, drazí, už brzy budeme u vás!

Dobrou noc bez písečných bouří

přeje

Jenda Turek